

I RIJEČ TIJELOM POSTADE

Božić, B

Evo nas pred tajnom utjelovljenja. Na dnevnoj božićnoj misi naviješta se početak Ivanova evanđelja. Kako li samo svečano zvuči taj odlomak! Na riječi „*I Riječ je tijelom postala i nastani se među nama*“ duboko se poklonimo. To je tajna naše vjere. U ovoj Ivanovoj rečenici bibličari nas upozoravaju na osobitost značenja dvaju pojmova: *tijelo* i *prebivala*.

I Riječ je tijelom postade. Za Grke *sarx*, je tijelo u svom najelementarnijem smislu; znači zapravo *meso* bez žila i kostiju. Zato u grčkoj mitologiji bogovi nipošto nemaju *sarx*, nego samo *nous*, tj. onaj razumski, duhovni dio. U tome smislu i samo Sveto pismo počesto govori o tome kako se tijelo (*sarx*) protivi *duhu*. Rekli bismo: nimalo lijep opis značenja pojma *tijelo/sarx*! A Ivan ovdje na dotad nečuven način povezuje nešto što je ljudima izgledalo nespojivo: *Riječ/Logos* i *tijelo/sarx*. Vječna Božja Riječ vječna Božja Mudrost, onaj koji stoji u samim počecima i onaj koji je od samih početaka kod Boga, sama Božja *Riječ/Logos* postaje *tijelom/sarx*. Utjelovljenje jest doista tajna, velika tajna naše vjere. I to ne u nekom filozofsko-skolastičkom smislu (na koji je način Riječ uopće postala ili mogla postati tijelom?), nego je to tajna u životnom smislu: kako to da je vječna božja Riječ htjela postati tijelom, čovjekom nama u svemu sličnom osim u grijehu? Možemo li mi uopće shvatiti, dokučiti, nazrijeti neizmjernost toga raspona između *Riječi i tijela*? Pa ipak, Bog je htio premostiti taj jaz, jaz između svojeg veličanstva i pale ljudske naravi. Doista, Sin je Božji uzeo upravo našu palu ljudsku narav, da bi nas učinio dionicima svoje Božanske naravi. To je ona *čudesna razmjena, admirabile commercium* o kojoj govori božićno bogoslužje.

I nastani se među nama. Doslovan bi prijevod bio: *I postavi šator među nama.* Odmah je uočljiva aluzija na starozavjetni Šator sastanka gdje je prebivala Slava Gospodnja. Međutim, kad se to poveže s prvim dijelom rečenice, onda je vidljivo da se ne radi ovdje o prolaznoj Božjoj nazočnosti, nego o Sinu Božjem koji se *duboko ukorijenio* među nama, koji je postao *kost od kosti, meso od mesa* (Post 2,23), *on je naš brat, naše meso* (Post 37,27). On se nastanio među nama i ostaje s nama.

Rekosmo da je utjelovljenje Sina Božjega tajna naše vjere. Ne možemo je razumjeti i ne trebamo je razumjeti. Ne možemo je dokučiti. Ona nadilazi naše shvaćanje i naše poimanje. Možemo tek nazirati silnu i nadspoznatljivu ljubav Božju. Možemo se diviti. Možemo slaviti Gospodina zbog silnih njegovih djela. Možemo zahvaljivati Bogu na neizmjernom njegovu daru. Jer, darovao nam je svoga Sina, uzdigao nas do nebeskih visina. Ono što su proroci naviještali, među nama se zbililo. Ono o čemu stari nisu ni sanjati mogli, među nama se ostvaruje.

Ovo evanđelje - radosna vijest. „*Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim!*“ Slavimo Boga zbog njegove nadspoznatljive i ljubavi, slavimo ga što je sam Božji Mir sišao među nas i obdario nas sobom. Neka taj mir zakraljuje najprije u svakom pojedinom od nas, da bismo mir i radost utjelovljenoga Boga mogli pronositi svijetom.

Zvonko Pažin